

Боднар Марина
здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр»
спеціальності 073 «Менеджмент»
Науковий керівник: **Семенишина І.В.**
канд. фіз.-мат. наук, доцент кафедри математичних дисциплін,
інформатики і моделювання
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Інформаційні технології, ІТ, інформаційно-комунікаційні технології (Information and Communication Technologies, ICT) – це сукупність методів, виробничих процесів і програмно-технічних засобів, інтегрованих з метою збирання, обробки, зберігання, розповсюдження, відображення і використання інформації в інтересах її користувачів.

Інформаційна технологія – це цілеспрямована організована сукупність інформаційних процесів з використанням засобів обчислювальної техніки, що забезпечують високу швидкість обробки даних, швидкий пошук інформації, розосередження даних, доступ до джерел інформації незалежно від місця їх розташування.

Зараз інформаційні технології впроваджуються на багатьох підприємствах, організаціях та різних органах влади. Розроблені концепції впровадження ІТ в наукові заклади, фабрики, тощо. Наприклад Концепція впровадження інформаційних технологій у законодавчих органах влади передбачає як автоматизацію самого процесу, так і аналізу роботи, налагодження спілкування між різними органами влади та населенням:

- інформаційно-комунікаційні технології в математичній освіті;
- проблеми навчання інформатики в середніх навчальних закладах;
- проблеми навчання інформатики у вищих навчальних закладах.

Для України інформатизація – шлях не лише до європейської інтеграції, але й до економічного добробуту. Українська стратегія інформатизації нині

розробляється за участі вітчизняних економістів, правників, урядовців, наукових робітників інформаційно-телекомунікаційної галузі, а також підприємців, журналістів, фахівців з ІТ, активістів громадських організацій найрізноманітнішого спрямування, робітників освітянської сфери і просто небайдужих користувачів мережі. Суспільно значуща робота справді виконується всім суспільством.

Вироблення дієвої, ефективної національної стратегії розвитку Інформаційного суспільства – найважливіше завдання, що має бути виконане негайно, бо від нього залежать всі наступні, великі й малі, кроки на шляху до Глобального Інформаційного Суспільства.

Загалом у світі існує дві моделі інформатизації: західна та азіатська. Західною моделлю інформатизації називають шлях, котрим йдуть індустріально розвинені країни.

В цілому європейський підхід до інформатизації орієнтований на функціональне й практичне інформування мешканців, а не на розваги, як в США. Однак тут необхідно відзначити, що сама ініціатива інформатизації домогосподарств не має в Європі такого великого розмаху, як в США.

Ідеологічно модель успіху країн Азії базується на запереченні західних норм, на ствердженні власних ціннісних орієнтацій та прагненні розробити новий підхід до індустріалізації і соціального розвитку. В основі цієї моделі – співпраця держави і ринку, спроба встановити зв'язок між культурними цінностями, властивими конфуціанству (робітнича дисципліна, наголос на освіті, ощадливість, родинні цінності – відданість, довіра й взаємодопомога на базі визнання авторитету), та соціальними трансформаціями.

Значна роль у розвитку впровадження інформаційних технологій в Україні сьогодні належить законодавчим структурам, які повинні, які для здійснення першочергової державної правової регуляції в царині «високих» технологій слід ухвалити мінімально необхідну кількість законів. До насамперед належать: Закон «Про державну політику України щодо розвитку й використання мережі Інтернет», який закріпив би правові основи державної політики

стосовно розвитку і використання глобальної інформаційно-телекомунікаційної мережі Інтернет. Закон повинен визначати принципи нормативного регулювання відповідних суспільних відносин в Україні, встановлювати загальний порядок розробки, ухвалення й застосування правових актів, які реалізують політику держави щодо розвитку й використання мережі Інтернет;

Закон «Про угоди, укладені за допомогою електронних засобів (Про електронні угоди)» «необхідний для забезпечення правових умов при укладанні угод у підприємницькій діяльності з застосуванням електронних засобів (електронні угоди). Закон повинен установити вимоги до осіб, котрі здійснюють підприємницьку діяльність із застосуванням електронних засобів, визначити правила обміну електронними даними з використанням аналогів власноручного підпису, а також визнавати названі електронні дані як судові докази;

Закон «Про надання електронних фінансових послуг», який відрегулював би відносини, що виникають при наданні банківських, страхових послуг, послуг на ринку цінних паперів, а також інших фінансових послуг із використанням комп'ютерних інформаційних систем та інших технологічних засобів (електронні фінансові послуги) ;

Закон «Про електронно-цифровий підпис», який має встановити порядок використання електронно-цифрового підпису при укладанні цивільно-правових угод. Цей найважливіший для бізнесу закон повинен регулювати й порядок використання електронно-цифрового підпису поза сферою цивільного обороту, а також в інших випадках, не врегульованих чинним законодавством.

Отже, Україна може і повинна включатися в процеси правової регуляції Ні-Tech технологій. Це дозволить максимально прискорити інтеграцію нашої країни в еліту світового співтовариства, стимулюватиме інтелектуальні ресурси всередині України і, найважливіше, напевне до цих сфер велику кількість талановитої молоді. Приватний сектор відіграє життєво важливу роль у розробці інформаційних і комунікаційних мереж в інформаційному суспільстві. Проте завдання створення передбачуваної, недискримінаційної політики й

нормативної бази, необхідної для інформаційного суспільства, лежить на законодавцях та уряді.

Слід подбати, аби правила та процедури, що стосуються ІТ, сприяли докорінним змінам в економіці. Такі правила мають бути передбачуваними, сприяти зміцненню ділової та споживчої довіри.

Одним з парадоксів розвитку людства є те, що протягом усього свого розвитку людина використовувала, накопичував, передавав інформацію, не розуміючи і навіть не замислюючись про неї. Реальна цивілізація почалася з того моменту, коли з'явилася писемність. Після цього накопичені знання стало можливим зберігати і передавати іншим людям, іншим поколінням. Потім з'явилося книгодрукування. Тепер швидкість поширення знань стала набагато вище. І накопичуватися вони стали у великому обсязі. Можна вважати, що сучасна цивілізація базується на книзі, яка принесла нам духовні та наукові знання. Знання це інформація, представлена у певній формі. Тому людство завжди брало, обробляло, зберігало і передавало інформацію у всіх різноманітних формах.

Список використаних джерел

1. Биков В.Ю. Інформатизація загальноосвітньої і професійно-технічної школи України: концептуальні засади і пріоритетні напрями. Професійна освіта: педагогіка і психологія. за ред.: І. Зазюна, Н. Нічкало, Т. Левовицького, І. Вільш. Україно-польський журнал. Видання IV Вид-во: Вищої Педагогічної Школи у Ченстохові. Ченстохова. 2003. С.501-515.

2. Дубас О. Інформація як суспільна цінність і політичний чинник. Борисфен. 2002. № 7 (133). С. 15–17.